

TIVOLI
.....

SOMMERKLASSISK

Levit & Goldbergvariationerne

Søndag den 2. juli kl. 15.00

Aimard, Schubert & Chopin

Søndag den 13. august kl. 15.00

Brautigam & Beethoven

Søndag den 27. august kl. 15.00

I dette koncertprogram har vi bedt Jens Elvekjær, der selv er pianist, om at skrive programartiklerne – for hvem kan bedre skrive om klaverkoncerter end en pianist? Pianistens vinkel er yderst kompetent, dedikeret – og lidt nørdet!

Jens Elvekjær er en alsidig musiker: Han er lektor på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, en af den mest efterspurgte danske pianister både nationalt og internationalt, og sammen med sine kolleger i Trio con Brio står han som koncertarrangør bag Copenhagen Chamber Music Festival. Allerede som studerende (i Århus, Wien, Salzburg og Köln) vandt han priser i mange vigtige internationale konkurrencer både som solist og kammermusiker. I 2005 blev Jens Elvekjær som den første danske pianist udnævnt til Steinway Artist. Han har spillet over det meste af Europa, Asien og Nordamerika bl.a. med orkestre som Leipziger Kammerorchester, Folkwang Kammerorchester Essen, l'Orchestre Syrnix, DR SymfoniOrkestret og mange andre.

© Søren Svendsen

Søndag den 20. august 2017 kl. 15.00

OLGA KERN & RAKHMANINOV 2.

Medvirkende: Tivoli Copenhagen Phil
Dirigent: Sebastian Lang-Lessing
Solist: Olga Kern, klaver

Sjostakovitj: Oktober, symfonisk digt
Rakhmaninov: Klaverkoncert nr. 2
Mussorgsky: Udstillingsbilleder

Hør 100 % russiske toner – fra de kendte Udstillingsbilleder til den temperamentsfulde klaverkoncert af Rakhmaninov med den unge, passionerede Olga Kern som solist. Dertil Sjostakovitjs Oktober, der vidner om programmets inspirationskilde, nemlig 100-året for den russiske revolution.

Søndag den 2. juli kl. 15.00

Levit & Goldbergvariationerne

Igor Levit, klaver

Johan Sebastian Bach (1685-1750):

Goldbergvariationerne for klaver, BWV 988 (1741) (ca. 56')

- Aria
- Variation 1 a 1 clavier
- Variation 2 a 1 clavier
- Variation 3. Canone all'unisono a 1 clavier
- Variation 4 a 1 clavier
- Variation 5 a 1 ovvero 2 claviere
- Variation 6. Canone alla seconda a 1 clavier
- Variation 7 a 1 ovvero 2 claviere
- Variation 8 a 2 claviere
- Variation 9. Canone alla terza a 1 clavier
- Variation 10. Fughetta a 1 clavier
- Variation 11 a 2 claviere
- Variation 12. Canone alla quarta
- Variation 13 a 2 claviere
- Variation 14 a 2 claviere
- Variation 15. Canone alla quinta
- Variation 16. Ouverture a 1 clavier
- Variation 17 a 2 claviere
- Variation 18. Canone alla sesta a 1 clavier
- Variation 19 a 1 clavier
- Variation 20 a 2 claviere
- Variation 21. Canone alla settima
- Variation 22. Alla breve a 1 clavier
- Variation 23 a 2 claviere
- Variation 24. Canone all'ottava a 1 clavier
- Variation 25 a 2 claviere
- Variation 26 a 2 claviere
- Variation 27. Canone alla nona
- Variation 28 a 2 claviere
- Variation 29 a 1 ovvero 2 claviere
- Variation 30. Quodlibet a 1 clavier
- Aria da capo

Igor Levit

Af Jens Elvekjær

“Igor Levit, a Pianist for Polarizing Times” – New York Times, marts 2017

Da jeg for nylig læste en anmeldelse af Igor Levits debutkoncert i Carnegie Hall i New York, slog det mig, at her er virkelig en pianist, som har formået og turdet at brænde igennem på mange niveauer. Igor Levit havde få dage forinden indledt en koncert i Bruxelles med at fortælle om sin frygt for de stærke politiske strømninger i verden i relation til hans egen historie og velkomst i Europa, og om vores pligt til at lytte til hinanden. Han vil gøre det relevant at være musiker. Han er ikke bange for at åbne sin mund og tage stilling – ikke bare til musikken, men også til det som foregår omkring ham. Jeg tror, at det er den ærlighed, man mærker, som brænder igennem ved koncerter og indspilninger.

Igor Levits egen historie er egentlig en typisk historie om en talentfuld musiker fra Rusland, som i en tidlig alder er emigreret og kommet til den vestlige verden, og som derefter med dedikation har forfulgt sine mål og drømme. Han er dermed en moderne musiker, som ikke er helt russisk og heller ikke helt europæisk. Måske bare en musiker, som er et barn af vores globaliserede tid.

Efter min mening er det særlige ved Igor Levits klaverspil hans intensitet, og at hver tone, som han spiller, er meningsfyldt. Måske derfor er en stor del af hans repertoire Bach og Beethoven og andre værker fra kernerepertoiret, som f.eks. Ravels Venstre-håndskoncert, som han spillede, sidst han var i Danmark.

Igor Levit spiller og indspiller dog også helt ukendte værker, som f.eks. den amerikanske komponist Frederic Rzewskis *The People United Will Never Be Defeated*.

Rzewskis værk er et meget politisk værk, vildt og ekstremt, og det viser Levit som en alsidig og nysgerrig musiker, som prøver at bringe glemte værker ud af glemslen. Og det viser, at han forholder sig til den verden, han lever i, for når man tænker over det, er det faktisk ikke så længe siden, at man risikerede sit liv ved at komponere musik, som Sjostakovitj gjorde i det daværende Sovjetunionen.

Goldbergvariationerne

Bachs *Goldbergvariationer* er en lille tynd bog på omkring 60 sider. Men hvis man er pianist, åbner man den altså ikke bare lige en søndag eftermiddag.

Der er måske 3-4 værker af Beethoven, Schubert og Chopin som er i den helt særlige liga sammen med *Goldbergvariationerne*. Det er selvfølgelig ikke, fordi der ikke er massevis af fantastisk musik udover disse værker, men det særlige har noget at gøre med dimensionerne, de intellektuelle og emotionelle krav samt de enestående tekniske udfordringer. Med *Goldbergvariationerne* er det derudover sådan, at værket egentligt blev skrevet til et cembalo med to manualer. På cembaloet er udførelsen en del nemmere, især når hænderne skal krydse hinanden – læs: mindre trafikkaos på tangenterne! Lidt ligesom med Schuberts *Arpeggione*-sonate for cello og klaver, som oprindeligt blev skrevet for en cello med 5 strenge, og derfor er ret besværlig at spille på en moderne cello med kun fire strenge. Det er virkelig en pianistisk udfordring at få det til at fungere, da man en stor del af tiden nærmest skal 'flette fingre med sig selv' og flytte fingrene lynhurtigt væk fra tangenterne, så man kan nå at få det hele med!

© Felix Broede

Enhver pianist, som sætter sig ned for at spille Bachs mastodontværk *Goldbergvariationerne*, må derfor have et ekstraordinært pianistisk talent og ikke mindst noget helt særligt på hjerte. Efter min mening er det ganske enkelt en af de ypperste udfordringer, man kan udsætte sig for som pianist og som musiker i det hele taget.

Noget af det, som altid har fascineret mig ved Bachs musik og ved et værk som *Goldbergvariationerne* i særdeleshed, er Bachs evne til at skabe en musik, som er himmelsk, jordnær og alt midt imellem i en ramme, som ofte er meget intellektuel eller til tider nærmest matematisk. *Goldbergvariationerne* er skrevet over en simpel baslinje, som går igennem alle variationer. De 30 variationer er så bygget op i grupper af tre variationer, hvor der er et virtuost stykke, et karakterstykke og en kanon. Der er ni kanoner i alt. Efter de første to

variationer begynder Bach med en kanon på samme tone, derefter et virtuost stykke og et karakterstykke efterfulgt af den næste kanon på sekunden (dvs. en tone mere), derefter på tertsen (dvs. to toner væk fra begyndelsestonen) osv., og til sidst ankommer man til en kanon på nonen, dvs. ni toner højere end udgangspunktet.

Goldbergvariationerne tager ca. halvanden time, og måske er det ikke så vigtigt, om vi ved, hvordan værket er skruet sammen eller ej, men sandsynligt er det, at vi som tilhørere forstår en hemmelig sammenhæng og udvikling igennem de 90 minutter, som kulminerer og forløses i temaets genkomst til sidst. Temaet står efter de 30 variationer naturligvis i et helt nyt lys og kunne jo så, ja, være en ny begyndelse.

God rejse!

© Gregor Hohenberg

Igor Levit, klaver

Igor Levit er født i Rusland, men flyttede som 8-årig med sin familie til Tyskland, hvor han fortsat er bosat. Hans musikalske uddannelse foregik på Hannover Academy of Music under bl.a. Karl-Heinz Kämmerling, Bernd Goetze og Hans Leygraf. Levit dimitterede i 2009 som 22-årig med de højeste karakterer og udmærkelser givet i instituttets historie. Allerede i 2005 imponerede han ved at være den yngste deltager nogensinde i Arthur Rubinstein-konkurrencen i Tel Aviv, hvor han endte på en flot 2. plads, og blev tildelt publikumsprisen og prisen for bedste sceneoptræden i kammermusikgenren.

I de seneste sæsoner har Levit bl.a. optrådt med Berliner Filharmonikerne, San Francisco Symfoniorkester og Cleveland-orkestret, og de i kommende måneder venter kammermusikalske koncerter i både Wigmore Hall i London og Concertgebouw i Amsterdam samt – ikke mindst – debut i Carnegie Hall i New York.

Levit imponerer ikke kun på scenen, men også med sine modne og eftertænksomme indspilninger. Hans første cd-udgivelse var med Beethovens sene klaversonater, hvilket er et højt usædvanligt valg for en debut-cd p.gr.a. musikkens sværhedsgrad og tyngde. Senere udkom han med Bachs Partitaer og derefter intet mindre end en trippel-udgivelse med Bachs *Goldbergvariationer*, Rzewskis *The People United* og Beethovens *Diabelli-variationer*. I alle tilfælde er anmelderroser og anerkendelser regnet ned over Levit, f.eks. en Gramophone Award for trippel-udgivelsen.

I 2016 og 2017 fortsætter han de prominente optrædener med bl.a. Staatskapelle Dresden med Christian Thielemann, London Symphony Orchestra med Fabio Luisi og Tonhalle Orchestra Zürich med Lionel Bringuier.

TIVOLI

DE 39 TRIN

EN KRIMIKOMEDIE
FRIT EFTER HITCHCOCK

 A movie poster for the play 'De 39 Trin' at Tivoli. The background is a deep red. In the center, two men are shown from the chest up. The man on the left, Niels Olsen, is bald, wearing a blue suit and a red scarf, with a monocle and a cigar in his mouth. He has a mischievous expression. The man on the right, Thomas Mørk, has a mustache, wide eyes, and a surprised or concerned expression, wearing a grey suit and a bow tie. Below them, a circular inset shows a man and a woman in 1930s-style clothing. To the right of this inset, two men in blue uniforms and hats are visible. At the bottom, there are several yellow starburst graphics with text from various media outlets: 'BERLINGSKE BØRSEN GREGERS DH' (5 stars), 'JYLLANDS POSTEN' (5 stars), 'EKSTRA BLADET' (5 stars), and 'FREDERIKSBORG AMTSAVIS' (5 stars).

4 SKUE

RESBLÆSENDE MINUTTER

NIELS OLSEN · THOMAS MØRK
MADS KNARREBORG · KRISTINE YDE
14. - 16. SEPTEMBER 2017 I GLASSALEN
OG HEREFTER TURNÉ

THE 39 STEPS AF JOHN BUCHAN OG ALFRED HITCHCOCK BEARBEJDET AF PATRICK BARLOW

Søndag den 13. august kl. 15.00

Aimard, Schubert & Chopin

Pierre-Laurent Aimard, klaver

Johan Sebastian Bach (1685-1750):

Fra Fransk suite nr. 2 i c-mol, BWV 813 (1722)

Allemande

Courante

Sarabande

Gigue

Franz Schubert (1797-1828):

Fra 20 valse for klaver, *Letzte Walzer*, D. 146, op. 127 (1815-24)

nr 12 i g-mol

Fra 16 Ländler, *Deutsche Tänze*, D. 366 (1816-24)

nr 12, es-mol

nr 10, b-mol

nr 4, a-mol

Fra Valse, Ländler og Ecossaises, D 14, op. 18 (1815-21)

Valse

nr. 9, fis-mol

nr 6, b-mol

Fra 12 Ländler, D 790, op. 171

nr 6, gis-mol

nr 8, fis-mol

Robert Schumann (1810-1856):

Fra Carnaval for klaver, op. 9 (1833-35)

Chiarina

Estrella

Frédéric Chopin (1810-1849):

Mazurkaer for klaver

op. 24 nr. 4 i b-mol

op. 59 nr. 1 i a-mol

op. 67 nr. 4 i a-mol

Béla Bartók (1881-1945):

Fra For Children (1908-10)

1/17 Rund Tanz

Fra Mikrokosmos (1926-39)

5/128 Stamping Dance

PAUSE

Johan Sebastian Bach:

Fra Fransk suite nr. 5 i G-dur, BWV 816 (1722)

Allemande

Courante

Sarabande

Gigue

Franz Schubert:

Fra 20 valse for klaver, *Letzte Walzer*, D. 146, op. 127 (1815-24)

nr. 6 i D-dur

nr. 11 i B-dur

nr. 10 i F-dur

Fra 16 Ländler, *Deutsche Tänze*, D. 366 (1816-24)

nr. 7 i G-dur

Fra Valse, Ländler og Ecossaises, D 14, op. 18 (1815-21)

Ländler

nr. 9 i Des-dur

nr. 6 i Des-dur

Fra 12 Ländler, D 790, op. 171

nr. 9 i B-dur

nr. 11 i As-dur

Robert Schumann:

Fra Carnaval for klaver, op. 9 (1833-35)

Valse allemande

Valse noble

Frédéric Chopin:

Mazurkaer for klaver

op. 59 nr. 2 i As-dur

op. 24 nr. 2 i C-dur

op. 67 nr. 3 i C-dur

Béla Bartók:

Fra For Children (1908-10)

1/40 Schweinehirtentanz

Fra Mikrokosmos (1926-39)

6/146 Ostinato

Pierre Laurent Aimard

Af Jens Elvekjær

“I wouldn't say I'm a pianist – I'm a musician” – Pierre Laurent Aimard

En unik karriere som ikke er endt, som den begyndte. Sådan kunne man med god grund betegne den franske mesterpianists musikalske løbebane. Aimard begyndte som ny musikspecialist par excellence og poppede så lige pludselig op som en rigtig 'alleskönner' med yderst relevante bud både på det klassiske og det romantiske repertoire. Måske netop p.g.a. af sin omvendt-kronologiske tilgang til klaverlitteraturen kan han se ting i det klassiske og romantiske repertoire, som andre ikke ser. Ellers er det bare, som han selv har udtalt (godt nok om sine sporadiske optrædener som dirigent):

“I wouldn't say I'm a pianist – I'm a musician, and the piano happens to be my instrument. I don't like to have one function, to give me just one perspective on music. I like to make chamber music, to be part of a group, to play song accompaniments, to teach, to speak about music. In other words, to live the phenomenon on different sides.”

Jeg kan huske, at jeg oplevede et foredrag om Debussys *Images* i Köln for omkring 10 år siden. Det fascinerede mig, hvordan Aimard med en naturlig elegance forenede en analytisk overlegenhed med en sofistikeret klangsans, så musikkens særpræg stod klart for tilhørerne. Aimard demonstrerede gerne, hvordan man kunne spille akkorderne på forskellige måder for at frembringe de ønskede klangfarver, og han viste, hvordan man kunne skabe perspektiv i klangen, som på et maleri. For mig er det en stor del af hans styrke som pianist, at han ser ind til kernen af et værk, og derefter bruger han sin 'savoir-faire' til at realisere det, som han ønsker at udtrykke i sin klaverkunst.

Dansen i dens rene form

Når jeg ser aftenens program, så tænker jeg først, at det en overraskende og fascinerende sammenstilling af værker, og dernæst, hvor vigtigt det er at blive ved med at finde nye sammenhænge i musikken og dermed udfordre publikum og sig selv som musiker.

Aftenens program er således også nærmest et kunstværk i sig selv, udsprunget af et ønske om at udfordre og pirre lytteren. Programmet er nærmest som et spejl, hvor de to koncerthaldeler belyser og perspektiverer hinanden.

Måske kan man tænke, at det er lidt skørt med alle de danse! Men det er jo egentlig det, det hele handler om. Nogle vil nemlig hævde, at al klassisk musik består af danse, i Wien siger de endda, at al musik, som er i tre slag pr takt, er en vals, men lige det, skal man nok trods alt tage med et gran salt, hvis man ikke er fra de kanter. Aimard vil vise, hvordan dansen i forskellige afskygninger er noget essentielt, måske et af de vigtigste elementer i musikken – helt op til Bartók.

Hos alle de store komponister finder man, hvis man leder godt, valse, tyske danse, polonæser (selv hos Beethoven findes masser af polonæser!), og jeg tror, at Aimard ønsker at vise os dansen i dens rene form, så vi virkelig forstår og kan genkende det, som ligger bag den musik, vi hører – spillet med den klangsans og af den musiker, som Aimard er!

© Gregor Hohenberg

Pierre-Laurent Aimard, klaver

Franske Pierre-Laurent Aimard har en verdensomspændende karriere, der præsenterer ham som solist foran de allerbedste orkestre – f.eks. Berliner Filharmonikerne, Cleveland-orkestret og Concertgebouw-orkestret – samarbejdende med dirigenter som f.eks. Sir Simon Rattle, Esa-Pekka Salonen og Vladimir Jurowski. Han optræder jævnligt på scener som Carnegie Hall og festivaler som f.eks. Lucerne Festivalen i Schweiz. Han har høstet en perlerække af priser og anerkendelser, herunder både Grammy og ECHO Klassik Awards.

I perioden 2009-2016 var Aimard kunstnerisk leder af Aldeburgh Festivalen i England og sluttede sin sidste sæson dér med et af sine specialer: en 18 timer lang opførelse af Messiaens *Catalogue d'Oiseaux* fra solopgang til midnat. For netop den moderne kompositionsmusik har gennem hele karrieren spillet en særlig rolle for Aimard, der da også regnes for en af genrens mest

eminente fortolkere. Aimard var f.eks. gennem 18 år medlem af det berømte Ensemble InterContemporain, idet Boulez i etableringen af ensemblet pegede på den dengang kun 19-årige pianist som den rette til jobbet. Aimard har dertil nydt godt af tætte samarbejder med komponister som Stockhausen, Carter og Ligeti. Sidstnævntes komplette klaverrepertoire er indspillet af Aimard.

Side om side med den moderne kompositionsmusik spiller Aimard klaverets kernerepertoire, som f.eks. Beethoven, Ravel, Bach og Schubert, der pryder forårets turnéprogram, ligesom hans seneste cd-udgivelser hos Deutsche Grammophon byder på Liszt, Debussy og Bach.

Til koncerten i Tivoli er det da også de gamle mestre som bl.a. Bach og Schubert, Aimard har på programmet, som han innovativt har lagt med 'dansen i klavermusikken' som gennemgående rød tråd.

Søndag den 27. august kl. 15.00

Brautigam & Beethoven

Ronald Brautigam, klaver

Ludwig van Beethoven (1770-1822):

Klaversonate nr. 8 i c-mol, Pathétique, op. 13 (1797-98) (ca. 18')

Grave – Allegro di molto e con brio

Andante [Adagio] cantabile

Rondo. Allegro

Klaversonate nr. 15 i D-dur, Pastorale, op. 28 (1801) (ca. 24')

Allegro

Andante

Scherzo. Allegro assai

Rondo. Allegro ma non troppo

PAUSE

Klaversonate nr. 17 i d-mol, Sturm, op. 31,2 (1802) (ca. 23')

Largo – Allegro

Adagio

Allegretto

Klaversonate nr. 21 i C-dur, Waldstein, op. 53 (1803-04) (ca. 23')

Allegro con brio

Introduction. Adagio molto –

Rondo. Allegretto moderato

Ronald Brautigam

Af Jens Elvekjær

“... suddenly you can see all the original colors when you take away all the dirt”
– Ronald Brautigam

Hvorfor spille Beethoven på et Hammerklavier, når vi nu har et toptunet og splinternyt Steinway D? Er det ikke lidt ligesom at køre i en gammel VW, når man har en ny Mercedes?

Måske en lidt forenklet sammenligning, men ikke irrelevant i denne sammenhæng.

Jeg tror, at der er to grundlæggende og fundamentale spørgsmål, som trænger sig på, når man som musiker fremfører et værk, som er skrevet før begyndelsen af det 20. århundrede. Hvordan mon det har lydt, og hvordan kan vi vide, hvad komponisten havde tænkt sig med musikken?

Vi kan jo desværre aldrig komme helt tæt på en komponist som Beethoven. Men vi kan nærme os. Der findes masser af kilder, optegnelser og indirekte information fra elever af Liszt, som var elever af Czerny, som var elever af Beethoven, og derudover masser af mennesker, som mener, at de har fundet den rigtige eller autentiske måde at spille på.

Den vej, som Brautigam har valgt, er at gå tilbage til den originale lyd, og det må jo på mange måder siges at være den direkte vej. Hvis man har prøvet at stikke fingrene i et moderne Steinway og lige bagefter i et Hammerklavier f.eks. med første sats af Beethovens *Waldstein*-sonate, så vil man blive virkelig overrasket.

Det moderne Steinway kan og vil frembringe en meget smuk, ren og distinkt klang selv i de svageste nuancer, og gør det fremragende. Steinwayflyglet er et instru-

ment, som er blevet forfinet og forbedret i masser af år netop med henblik på klangskønhed, klangfylde og brillans.

Et Hammerklavier derimod er, som det er – det larmer og støjer på en hel anden måde i mekanikken, det har en kortere klang i sangbare passager, har mindre volumen, og den berømte begyndelse af *Waldstein*sonaten får derfor et helt andet udtryk. Mekanikken er simpelthen hurtigere, lettere og mere larmende. Det kradser mere, har mere bid og er måske lidt mere direkte og pågående.

Man kan måske udtrykke det på den måde, at man får skrællet noget af den fernis af, som er kommet til at sidde fast på disse mesterværker, siden de blev skrevet for over 200 år siden.

Fire meget forskellige sonater

Ronald Brautigam har valgt fire af de kendteste sonater til aftenens koncert. *Pathetique*, *Pastorale*, *Der Sturm* og *Waldstein*. Det er fire sonater, som indkredser noget af det essentielle hos Beethoven. Fra 'udbryderen' i *Pathetique*, til naturfascinationen i *Pastorale* og *Der Sturm* og til sidst klarhed, struktur og den heroiske komponist i *Waldstein*.

Pathetique-sonaten behøver nok ikke megen introduktion, men det skader nok ikke at få tørret lidt støv af et af de allermest kendte klassiske musikværker, så man kan se det i et nyt og frisk lys. *Pastorale*-sonaten derimod viser en fuldstændig anden side af Beethoven, den lyriske og eftertænksomme komponist – og måske især den søgende komponist.

Som pianist og klavernørd må jeg næsten fortælle lidt om to berømte steder i de to sidste sonater, nemlig om pedalbrugen i første sats af *Der Sturm* og i sidste sats af *Waldstein*. Beethoven skriver nemlig her, at man skal bruge rigtigt meget pedal og rigtig lange pedaler, så flere forskellige harmonier bliver blandet sammen. Det har været lidt af en gåde og udfordring for os pianister, hvordan man skulle realisere Beethovens ønske om at blande mange forskellige dissonerende harmonier sam-

men og samtidig få en meningsfyldt klang ud af det. Her er det, at et Hammerklavier virkelig kommer til sin ret. For tonerne på det instrument, som Beethoven sad og komponerede ved, klinger jo kortere, markant kortere, end på det moderne instrument, og derfor tynder klangen helt naturligt ud, og man kan skabe en lidt tåget klang, hvor man stadig aner konturerne igennem.

Måske var det dét Beethoven mente?

Ronald Brautigam, klaver

Pianisten Ronald Brautigam påbegyndte sine musikalske studier i Amsterdam og rykkede derfra videre til London og sidst til USA, hvor han kom under kyndig vejledning af den legendariske Rudolf Serkin. Brautigam spiller jævnligt med anerkendte orkestre som Freiburger Barokorkester, l'Orchestre des Champs-Élysées, Gewandthaus-orkestret, Concertgebouw-orkestret og med dirigenter som Riccardo Chailly, Sir Simon Rattle, Christopher Hogwood og Ivan Fischer.

Som kammermusiker arbejder han ofte sammen med musikerne Isabelle van Keulen, Melvyn Tan og Alexei Lubimov, ligesom han fungerer som professor på musikkonservatoriet i Basel.

Brautigam har specialiseret sig i at spille på det moderne flygels forgænger, hammer-

klaveret, og har indspillet komplette klaverrepertoarer af Mozart, Haydn og Beethoven. Han har vundet adskillige priser for sine indspilninger, bl.a. modtog han i 2015 en Edison Award. Særligt Brautigams udlægning af Beethoven regnes som et af de vægtigste bidrag i den moderne formidling og forståelse af Beethoven.

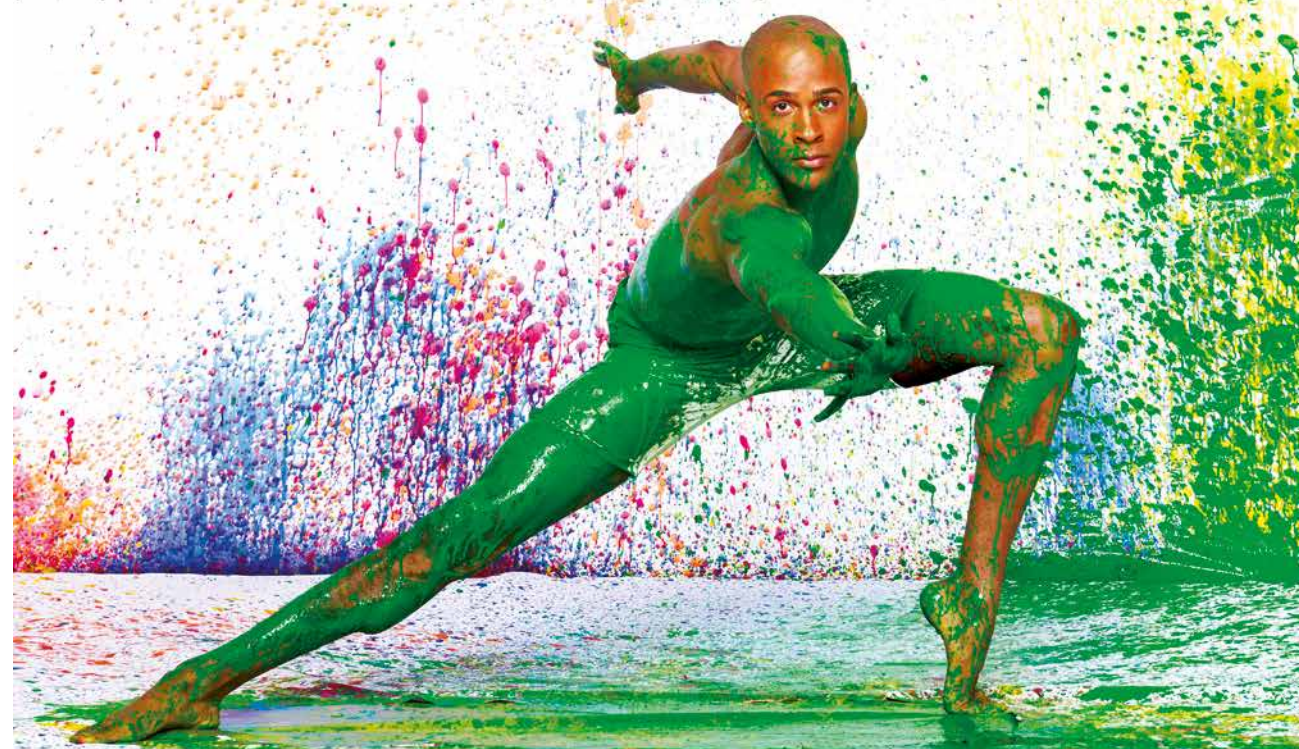
Brautigam har tidligere sat fod på dansk jord. Senest i august 2016, hvor han fremførte Beethoven på Vendsyssel Festival i Nordjylland og fik følgende anmelderord med på vejen: "Hans spil er kendetegnet ved en omhyggelig tilrettelæggelse af værkerne, der fremføres nøgternt og kontrolleret og med stort overblik. Dette giver klarhed i musikkens strukturer, hvor de melodiske linjer står skarpt tegnede overfor hinanden".

TIVOLI
.....

ALVIN AILEY[®] AMERICAN DANCE THEATER

Robert Battle, Artistic Director

Masazumi Chaya, Associate Artistic Director

Yannick Lebrun. Photo by Andrew Eccles

6.-10. SEPTEMBER 2017
TIVOLIS KONCERTSAL

KØB BILLET PÅ TIVOLI.DK/AILEY

TIVOLI

SOMMERKLASSISK

Lad os høre, hvad du mener!

Vi vil gerne vide mere om, hvad du oplever, når du er til koncert i Tivolis Koncertsal.

Hvad synes du om koncerten?

Hvem kunne du tænke dig at opleve i Tivolis Koncertsal?

Vi vil også meget gerne svare på dine spørgsmål.

Spørg og skriv på Facebook/sommerklassisk

Du kan også tilmelde dig SommerKlassisks nyhedsbrev på tivoli.dk/sommerklassisk.

Her giver vi dig nyheder om de kommende koncerter, interviews og videoer med kunstnerne samt gode tilbud.

Med venlig hilsen
Maria Frej, programchef

SommerKlassisk er støttet af Augustinus Fonden.

SommerKlassisk

Underdirektør, Kultur i Tivoli
Nikolaj Koppel

Programchef, klassisk musik
Maria Frej

Projektleder
Rikke Henriksen

PR, kommunikation og markedsføring
Line Breuning

Redaktion
Line Breuning

Skribenter

Jens Elvekjær, Maria Frej, Line Breuning og
Hanne Askou

Scenemester

Jens Trikker Christoffersen

Nodearkivar
Lena Persson

Layout og annoncesalg
ADCO:DESIGN

Tryk
Innographic

*Fotografering samt alle former for lyd- og filmoptagelser under koncerten er forbudt.
Husk venligst at slukke din mobiltelefon.*

'Jeg har sympati for
Øjenforeningens indsats for
forskning i øjensygdomme,
så jeg har betænkt forenin-
gen testamentarisk'

Vagn Banke Nielsen

En tanke på eftertiden...

...kunne også gælde Øjenforeningen – som kæmper for at bevare synet for alle

En smuk gestus med en varig virkning for efterfølgende generationers livskvalitet er at skrive et testamente, hvor et arvebeløb tilfalder Øjenforeningen.

ØJENFORENINGENS formål er at rejse forskningsmidler for at bekæmpe øjensygdomme, der fører til svagsyn og blindhed.

Til brug for dem, der overvejer at skrive testamente, har Øjenforeningen derfor udarbejdet en brochure om, hvordan man giver testamentariske gaver.

Ring venligst til Øjenforeningen på **33 69 11 00** og få tilsendt brochuren

Øjenforeningen

A violin is shown in profile, facing left, in a light cream color. The background is a light blue and green diamond or quilted pattern. The entire image is framed by a thin, double-lined border.

SOMMER KLASSISK

sommerklassisk@tivoli.dk | tivoli.dk/sommerklassisk | facebook.com/sommerklassisk

Tivoli Box Office

Vesterbrogade 3 | 1630 København V | Tlf. 33 15 10 12